

frænke Grundloven af 5te Juni 1849, falder bort; thi enhver Aaledning til at bibeholde Indskrænkningen var horte, efterat de Landsdele, for hvis Skuld den var truffen, vare blevne Monarchiet berøvede, og man skulde altsaa mene, at Grundloven af 5te Juni 1849 nu efter Alles, baade Kongens og Folkets Mening, uden videre maatte kaldes tillide i sit oprindelige Indhold; men det viste sig desværre, at det ikke var Tilfældet. Den aldrig hvilende Reaction fandt her en gunstig Keilighed og meente, at den Ulykke, der havde ramt Danmark, passende kunde benyttes til at faae den Frihed, som var levet efter Grundlovens Indskrænkning, endnu yderligere bestaaren. Man seer hver Dag, hvilke Anstrængelser der gjøres, for at den Rest, der endnu er tilbage for de særlige Anliggender af Grundloven af 5te Juni 1849, fremdeles for en væsentlig Deel skal berøves det danske Folk. Regjeringen har igjennem sin Ordfører i Rigsraadets Landsting og Folketing udtryffeligt udtalt, hvad det er, den vil. Den har hentydet til Rigsdagen som Noget, der kunde betegnes med Ordet „kostklædt Absolutisme“, og den har erklæret, at den ved Sammensmeltningen af de to Forfatninger, hvorunder vi have levet, maatte arbejde hen til, at denne saakaldte kostklædte Absolutisme blev gjort umulig for Fremtiden, med andre Ord, at Rigsdagen blev gjort umulig. Det Forfatningsforslag, der af Regjeringen er forelagt Rigsraadets Landsting, viser ogsaa, at dette ligesom er Hensigten, thi vel beholder den lovgivende Forsamling efter Forslaget Navnet: Rigsdagen, men Enhver, som gjenemlæser det, vil see, at det er Rigsraadet, man vil opretholde, naagtet man vil give det en friere Benævnelse ved at kalde det: Rigsdag. — Der blev for en Tid siden af Regjeringen forelagt Rigsraadet et Forslag til en Grundlovsbestemmelse, som man sagde maatte vedtages, før Udcastet til den endelige Forfatning blev forelagt. Det Udcast, hvormed Regjeringen dengang fremkom, gif ikke, som man skulde have ventet, ud paa, at Rigsraadet skulde afklæde sig selv, men det indeholdt flere Bestemmelser, som tvertimod gif ud paa, at Rigsraadet skulde paaklæde sig en ny moderne Klædning. Smidlertid var man dog

faa helbig, at Rigsraadet ikke vilde gaae ind derpaa; det vedtog Alt det af dette Udcast, der gif i Retning af Afklædning, men forkastede enhver Bestemmelse, som gif i Retning af Paaklædning, og viste dog derved til Slutningen, at det er Afklædningen, som er Rigsraadets fremtidige Gjerning. Regjeringen, der som søgt vil gaae i reactionair Retning, har lagt sin Plan — er der os sagt af Finanzministeren paa Ministeriets Begne — saaledes at Forfatningsudcastet først skal behandles af Rigsraadet og senere af Rigsdagen, og ethvert Forsøg paa af Hensyn til Ret og Billighed, samt til alle foreliggende Forhold, at lade Rigsdagen blive den, der først behandlede dette Udcast, er strandet paa Regjeringens ubøielige Bestemmelse i saa Henseende. Jeg seer ikke, der kan ligge Andet til Grund herfor, end det, at det er Regjeringens Mening, at dens og Rigsraadets fælles Tryk tilsidst skal nøde Rigsdagen til at bøje sig for og finde sig i, hvad Regjeringen og Rigsraadet ville bestemme med Hensyn til vor fremtidige Forfatning. Naar det altsaa ikke har kunnet lykkes at foranledige, at man tog saameget Hensyn til Rigsdagen, hvad man skulde synes, at Alle maatte erkjende for ret og billigt, at den blev den første Repræsentation, der kom til at tage sin Beslutning om den nye Forfatning, saa er det dog givet i Rigsdagens egen Magt at kunne komme til samtidigt med Rigsraadet at forhandle Forfatningsforholdene, og det er for at fremkalde en saadan samtidig Forhandling, at nogle Medlemmer tilligemed mig tillade sig at fremkomme med nærværende Forslag til Grundlovsbestemmelser. Dette Forslag gaaer ganske simpelt, jævnt og klart ud paa, at det, den store Fleerhed i Befolkningen ønsker, maa blive det endelige Resultat; det er Grundloven af 5te Juni, der gjøres gjældende i sin oprindelige Skikkelse. Der kan være forskellige Meninger om flere enkelte Bestemmelser i denne Grundlov, men desuagtet troer jeg dog, at Fleerheden af den danske Befolkning er enig om, at skal der indføres Forandringer i Grundloven af 5te Juni, maa det ske af Rigsdagen selv, efterat denne er bleven Landets eneste Repræsentation. Det er de Flestes Mening, at om det endog i Fremtiden